

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE I ॥ अध्याय १३ ॥ EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE E

भाग्यान घडप संतदर्शन । हेंय एक पिडेचें उपशमन । पिडेस्त मागीर दुख्ख सहन । करपाक शकता असुदाय ॥८३॥

व्याधी करतात हाल अपार । संत दवरतात कृपेची नदर । तातूंतल्यान भोगांचें दुख्खा बगर । संत निवारण

करतात ॥८४॥ फकत बाबांचें उतर प्रमाण । तेंच वखद रामबाण । एकदां धंयभात खातकूच सुण्यान । जालें

निवारण मलेरियाचें ॥८५॥ कथेंत दिसतली आडकथा । पूण त्यो एकठांय आयकतां । दिसतली तुमकां समर्पकता ।

याद दिवपीय साईच ॥८६॥ “म्हजी कथा हांवूच करीन” । अशें सांगलां स्वता साईन । तांणीच ह्या कथांचें

स्मरण । दिलां करून म्हाका ह्या समयार ॥८७॥ बाळा गणपती नांवाचो एक । जातीचो शिंपी व्हड भावीक । येवन

मशिदींत बाबांक । सामको काकुळटेन सांगतालो ॥८८॥ अशें कसलें हांवें केलें पाप । सोडिना म्हाका हो मलेरिया

ताप । बाबा केले उपाय अमाप । वचना ताप आंगांतलो ॥८९॥ तरी आतां कसलो करूं उपाय । जालीं सगलीं

वखदां, कसाय । तुमीच सांगात कितें तरी उपाय । वतलो कसो ताप हो ॥९०॥ तेन्ना दया आयली बाबांक । सांगलो

उपाय तांणी बाळांक । मलेरिया तो घालोवंक । आयकात गजाल ती नवलांची ॥९१॥ “धंयभाताच्यो उंडयो

करून । लक्ष्मीआईच्या देवळा कडेन । काळ्या सुण्याक दी व्हरून । जातलो बरो तत्काळ” ॥९२॥ बाळा

भियेभियेतूच गेले । घरांत वचून सोदपाक लागले । धांपून दवरिल्लें शीत मेळ्ळें । धंयूय मेळ्ळें थंयच तांकां ॥९३॥

बाळा मनांत विचार करी । धंयभात मेळ्ळो तरी । काळो सुणो कसो तरी । देवळा कुशीक मेळटलो काय ॥९४॥

बेठोच हुसको ताच्या मनांत । सांगिल्ले सुवातेर जेन्ना ते पावत । काळो सुणो शेंपडी हायलत । आयलो फुड्यांत

आपुणूच ॥९५॥ पळोवन असो हो योग जुळिल्लो । बाळा खुशालभरीत जालो । धंयभात ताका खावंक घालो ।

१. शांती.

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE ॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE १६२

॥ १७० ॥ अध्याय १३ ॥
 नात्यांतल्यांक घेवन । करताले सत्य-साईव्रत नेमान । करून मन खुशालभरीत ॥१८६॥ निवेद्याची तीच सवाई ।
 मंगलोत्सव तसोच पाही । थंय नारायण हांगा साई । उणेपण नासलें दोगांय मदीं ॥१८७॥ पाटलान केली सुरवात ।
 गांवांत तीच जाली वयवाट । ह्या सत्यसाईव्रताचे पाठ । लागले फाटोफाट जावपाक ॥१८८॥ अशे हे संत कृपाळ ।
 मेळटात तेन्ना उदयकाळ । दर्शनानूच घालयतात संवसार जवंजाळ । काळाक पसून धाडटात परत ॥१८९॥ आतां
 हांगाच्यान फुडली कथा । सांगतली एकल्याची भुरग्या विशीं चिंता । संतासंतांची एकात्मता । चमत्काराचो येतलो
 अणभव ॥१९०॥ नागरीक एक नांदेड शारांतलो । जातीचो पारशी गिरेस्त व्हडलो । साईचो आशिर्वाद जेन्ना मेळ्ळो ।
 पुत्रप्राप्ती जाली ताका ॥१९१॥ मौलीसाहेब थंयचे संत । बाबा तांची वळख दाखयत । पारशी जावन खुशालभरीत ।
 गेलो परत आपल्या गांवा ॥१९२॥ बरी गोड आसा कथा । श्रोत्यांनो आयकात स्वस्थचित्ता । कळटली साईची
 व्यापकता । तशीच आवयची माया तांची ॥१९३॥ पंत हेमाड साईक शरण । संतांक श्रोत्यांक करतां नमन । फुडल्या
 अध्यायांत हें निरुपण । आदरान आयकात तुमी ॥१९४॥ संतसज्जनांनो तुमच्या आशिर्वादान । रचिल्लो भक्त
 हेमाडपंतान । जय अणकारीत श्रीसाईसच्चरितांतल्यान । भीमाजी टिबी निवारणं नांवाचो हो तेरावो अध्याय
 सोंपता हांगाच ॥

॥ श्रीसद्गुरूसाईनाथार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥

